

Starý příběh, přesto jako by se z něj Židé odmítali poučit...

Autor: David Cole

My Židé nedáme dopustit na své golemy. Milujeme je už po tisíce let – a jak nádherné a poklidné dějiny nám to pomohlo zajistit! Pokud náhodou pověst o golemovi neznáte, stručně vám ji shrnu. Neexistuje jediná oficiální verze příběhu a detaily se často mění s každým dalším vyprávěním, základní linka ovšem zůstává: Židům hrozí nebezpečí od gójů (ne, vážně?), a tak se rabín v zoufalé snaze ochránit svůj lid rozhodne uplácat z jílu (nebo hlíny) obří humanoidní monstrum a vdechnout mu život, aby chránilo jeho milovaný štetl (nebo vesnici, nebo třeba košer delikatesy).

Když je původní nebezpečí zažehnáno, nedokáže se rabín ve své touze po pomstě svého golema vzdát a snaží se s jeho pomocí napravovat skutečná i domnělá příkoří. Golem ale záhy začne útočit na Židy. Monstrum obrací svůj hněv proti lidem, k jejichž službě bylo vytvořeno a rabín se tak nakonec musí svému vlastnímu výtvoru postavit.

Došlo vám to, že jo? Asi ano, protože to není extra složitého. Židé vyčarují hroznou stvůru, která má být jejich spásou, ta se však nakonec obrátí proti nim. Lid zaslepený strachem a paranoiou stvoří démona, který však dál roste a vymkne se jejich kontrole.

Už jsou to čtyři tisíce let: mohli bychom se prosím už konečně začít chovat tak, jako bychom si z toho příběhu odnesli příslušné ponaučení?

Co je totiž kongresmuslimka Ilhan Omarová jiného, když ne golem? Celá desetiletí byli levicovní Židé největšími propagátory zaplavení Západu imigranty z Třetího světa. „Hele, plán zní následovně: co takhle přilifrovat sto tisíc Somálců do nejbělejšího kousku Ameriky. To nás určitě zachrání před Hitlerem z Farga!“ Utopit Západ pod přílivem barevných imigrantů má pro Židy být pojistkou proti „bělošské nadřazenosti“. Tito migranti mají fungovat jako klín, rozbít „bílou sílu“, ale současně sami setrvávat v dostatečně nízkých a zvladatelných počtech.

Židé v tom mají v tom poštvat proti sobě dvě skupiny, tak aby si zajistili vlastní bezpečnost, vcelku bohaté zkušenosti: „Co takhle zkusit rozeštvat Hamás proti Palestinské samosprávě? Nebo ISIS proti Asadovi.“ Abychom jim nekřivdili, není to jen výlučně židovská strategie. Britové ji pravděpodobně vybrousili až k dokonalosti během dlouhých let budování a správy svého koloniálního impéria, když proti sobě k vlastnímu prospěchu stavěli různé etnické skupiny či kasty. Ale na národ tak pyšný na svou neobyčejně vysokou inteligenci umíme my Židé být těmi mentálně vůbec nejzaostalejšími génii, protože celá tahle strategie už dávno

nefunguje. Fungovala, když její mistři, ať už to byli Britové nebo koloniální Amerika (umně proti sobě rozeštvávající indiánské kmeny), mohli snadno kontrolovat tok informací. V dnešním světě se ale i ten nejbídnější Křovák z Kalahari lehce může dostat k internetu. Není proto už tak snadné obalamutit celé skupiny lidí (jednotlivce, jistě, ale ne celé rasy, etnické skupiny nebo frakce). Nezáleží ani na tom, jak málo si považujete mentální kapacity Třetího světa – vždyť i to nebohé psisko se po deseti nebo dvaceti pokusech nakonec domákne, že mu ten míč nikdy nehodíte.

A tak jsme my Židé, protože jsme měli hrozný strach, že pokud ji necháme v rukou proradných bělochů, vyroste v Minnesotě ledová Čtvrtá říše, vyrobili starého dobrého golema v podobě Ilhan Omarové (a pár dalších čerstvých kongresových stvoření, původem z různých koutů Třetího světa). Jistě, Omarová nenávidí bělochy. Jistě, „bělošský rasismus“ podle ní číhá na dně každé sklenice mléka a skrývá se v každém prsty učiněném gestu „OK“. Židy ale nenávidí o poznání víc. A tak nyní mí lidé, ti retardovaní géniové, musejí bojovat proti monstře, které nejen že svou politikou a lobbingem **stvořili**, ale které také plynně chrlí špičkovou židovskou rétoriku.

Židé: „Aj vaj! Kritika Izraele z úst Omarové je antisemitská!“

Omarová: „Inšalláh! Vaše kritika mé kritiky Izraele je islamofobní!“

Židé: „Vaše kritika naší kritiky vaší kritiky Izraele je protižidovská!“

Omarová: Vaše kritika mé kritiky vaší kritiky mé kritiky Izraele je protimuslimská!“

Židé: Vaše kritika naší kritiky vaší kritiky naší kritiky vaší kritiky Izraele vede k masovému vraždění Židů, jako tomu z Pittsboigu(sic)!“

Omarová: „Vaše kritika mé kritiky vaší kritiky mé kritiky vaší kritiky mé kritiky Izraele vede k masovému vraždění muslimů – jako toho na Novém Zélandu!“

Jako vejce vejci... A kdo to mohl tušit? Tak v první řadě každý podělaný Žid na téhle planetě, který někdy slyšel příběh o golemovi.

Sledovat reakce muslimů na útok na Novém Zélandu bylo něco naprosto fascinujícího. Zneužívání tragédie, výzvy k cenzuře a potlačování politických názorů, svalování viny na „všechny bělochy“ za něco, co spáchal jeden chlap... sami Židé by to lépe nesvedli. Cizinci převzali hudbu jiné kultury a teď ji umějí zahrát lépe než její tvůrci. Jak by asi řekl Sato z filmu *Karate Kid II*: „Z učedníka se stal učitel.“

Muslimští teroristé před dvěma měsíci povraždili dvě desítky filipínských křesťanů během bohoslužeb – vybavíte si reakci tamějších muslimských předáků? Bylo to něco ve smyslu: „Musíme se vážně zabývat protikřesťanskými předsudky v našem společenství?“ nebo „Musíme se jednoznačně v plné solidaritě postavit za naše křesťanské bratry“? Ne, bylo to „pokud nechcete, abychom pozabíjeli další křesťany, poskytněte nám autonomii v části země.“ Je to, jako by běloši v reakci na novozélandský masakr prohlásili: „Řešení je jasné: zachovat bělošský a křesťanský Nový Zéland. Pokud nebudeme nuceni žít společně, nebude docházet ani k žádným masovým vraždám kvůli rase nebo náboženství.“

Jak by na něco takového podle vás zareagovala média? Nebo OSN? Nebo většina západních politiků? Svět ovšem (prostřednictvím svých mediálních orgánů jako **CNN** a **BBC**) na mohamedánské požadavky v podstatě nadšeně opáčil: „Ano, ano! Dejte jim tu jejich autonomní oblast, aby už nemuseli žít s těmi strašnými křesťany.“

Tento poznatek stojí za zopakování: Bělošský křesťan postřílí nějaké muslimy na Novém Zélandu, načež zaznívá: „Víc diversity! Víc míšení! Ať se ti hrozí běloši buď naučí snášet ostatní – nebo jdou za svůj ohavný rasismus do chládku.“ Muslimové na Filipínách zmasakrují nějaké křesťany a reakce je: „Dejte muslimům jejich autonomii! Nechte je žít svobodně bez toho, aby se museli potkávat a mísit s křesťany! Ať už nikdy v životě nemusí vidět křesťana!“

Po útoku na Novém Zélandu jsme tak měli možnost sledovat, jak golem konečně dorostl plné velikosti a dosáhl dospělosti. Už tak nepotřebuje dostávat pokyny od rabína. Došlo mi to, když jsem sledoval, jak dvě mladičké mohamedánky plísňí Chelsea Clintonovou na tryzně za oběti z Nového Zélandu. Podle rozhořčených bojovnic za *ummu* (které byly za svou odvahu odměněny **sloupkem** v BuzzFeedu) prý její kritika pozic Ilhan Omarové „vedla“ k masakru v Christchurchi.

Australský troll pokosí novozélandské mohamedány, nechá po sobě sedmdesáti čtyřstránkový manifest, kde popíše své důvody, z nichž žádný nemá vůbec nic společného s Chelsea Clintonovou – a přesto se párku naprosto náhodných islámských aktivistek umně podaří stočit celou debatu ke zcela nesouvisejícímu tématu Clintonová vs. Omarová, to vše ve snaze umlčet každou kritiku protiizraelských postojů Omarové.

Za něco takového by se nemusela stydět ADL, zcela vážně. Neochotně to musím muslimům nechat – můžou se mi třeba hnusit, ale techniku mají obdivuhodnou. Líp by to nesvedl ani Abe Foxman v nejlepších letech.

Nejlépe myslím proces dospívání tohoto golema vykreslí připomínka sexuálního napadení Lary Loganové z února 2011. Reportérka stanice CBS Lary Loganová právě natáčela průběh události „arabského jara“ na káhirském náměstí Tahrír, když ji sexuálně napadla banda rozjařených gaunerů z Muslimského bratrstva. Milovaný „muftí“ Muslimského bratrstva, šejk Jusúf al-Karadáví, je známý apologeta znásilnění (myslím to doslova, skutečně obhajuje znásilnění). Po znásilnění Loganové al-Karadávího pohůnky by tak člověk nejspíš čekal, že vina padne v první řadě na bedra násilníků a následně i na jejich duchovního vůdce, kterému se myšlenka na trochu nedobrovolného sexu nijak zvlášť nepřičí. Chyba lávky! Suzi Parkerová, samozvaná bělošská „protiburanka“ (anti-redneck) na výplatní pásce AOL/HuffPost, totiž s precizností laserem naváděné bomby odhalila skutečné viníky: Sarah Palinovou a Ann Coulterovou! Palinová totiž v měsících před útokem na Loganovou zpopularizovala termín „lamestream media“ (*lame* – mizerný, trapný; nepřiliš inovativní hříčka na „mainstream media“), Coulterová si zas při svém vystoupení na konferenci CPAC dovolila posmívat novinářům. Znásilnění proto pochopitelně bylo vinou Palinové a Coulterové, nikoliv skutečných pachatelů ani jejich duchovní inspirace.

„Novinář“ (a výzkumník na NYU) Nir Rosen, který se sám označuje za „protiizraelského Žida“,

dodává, že na příčinách znásilnění Loganové vlastně ani nesejde, protože si to coby „válečná štváčka“ beztak zasloužila.

Jednotícím motivem reakce médií na sexuální útok bylo, že muslimové za to nemůžou. Nechali se totiž ovlivnit bílou křesťanskou neúspěšnou kandidátkou na viceprezidentku z Aljašky, o které nikdy neslyšeli (dá se „lamestream“ vůbec nějak smysluplně přeložit do arabštiny?) a oblíbenou bílou křesťanskou komentátorkou a autorkou, která v Orlandu přednesla projev na akci, o které taktéž nikdy neslyšeli. Krom toho byli ve svém agresivním milostném zápalu v právu, protože když si trochu skupinového sexu nezaslouží „válečné štváčky“, kdo už?

Přesto je při pohledu zpátky do roku 2011 zjevné, že muslimové stále ještě potřebovali etnomasochistické bělochy a Židy, aby jim poskytli náležitou racionalizaci. Ne tak po Novém Zélandu. Zdatné „podojení“ masové střelby, kampaň k umlčení lidí, kteří se střelcem ani jeho pohnutkami neměli nic společného – to všechno přišlo od muslimů. Učili se od těch nejlepších a nyní už se tak obejdou úplně bez jejich pomoci

FUBU: „Od ummy pro ummu“ (*“For Ummah By Ummah.”* – odkaz na hiphopovou značku *FUBU* a její motto *„For Us, By Us“* – *Od nás, pro nás.*)

Židé by neměli tyto své nové islámské golemy brát na lehkou váhu. Možná že nejsou chytřejší než Židé, ale jsou silnější a početnější – a navíc naprosto šílení. Ze všech golemů, které kdy hebrejští inteligenti-dementi vytvořili – od komunismu, u jehož zrodu v roce 1917 stáli, po šílenství integrace, kterému pomohli na svět v Americe, kde proto dnes musí ze státních škol prchat – má mohamedánský golem dostatečný potenciál stát se tím dosud nejničivějším.

V dokonalém světě by se tihle rabínští Rainmani konečně už nějak srovnali s holokaustem a zakopali svou válečnou protizápadní sekeru. Došlo by jim, že běloši dávno nejsou nepřítelem, ba právě naopak. Uvědomili by si, že dovážet bláto z ciziny, a pak z něj v tradičně bělošských částech USA plácát jednoho golema za druhým, není dobrá strategie.

Svět má ale k dokonalosti daleko a Židé jsou jeho nejtupějšími geniálními obyvateli. K tomu, aby přehodnotili své pozice, tak bude třeba mnohem víc než jedna nebo dvě Ilhan Omarové. Když jim neotevřel oči exodus Židů z Francie, plné imigrantských golemů, nepomůže jim už nejspíš vůbec nic.

Další a další generace Židů si tak nejspíš budou číst příběh o golemovi, aniž by se z něj poučily.

My Židé jsme mistři ve vyprávění příběhů. Problém je v tom, že je radši vyprávíme, než bychom se z nich snažili poučit, což mi přijde zároveň frustrující i tragické.

Esej Davida Colea **Stop With the Golems Already** vyšla na webových stránkách Taki's Magazine 2. dubna 2019.